

พระคาถา “ ธารณปริตร ”

ก่อนสวดพระคาถา ให้น้อมรำลึกถึงพระปัญญาคุณ พระเมตตาคุณ พระมหากรุณาธิคุณ แห่งสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทุกๆ พระองค์ โดยกล่าวคำนอบน้อม นมัสการ คือ

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ 3 จบ

๑. พุทธานัง ชีวัตัสสะ นะ สักกา เกนะจิ อันตะราโย กาทุง ตะธา เม โหตุ

๒. อะตีตังเส พุทธัสสะ ภะคะวะโต อัมปะฏิหะตังญานัง

อะนาคะตังเส พุทธัสสะ ภะคะวะโต อัมปะฏิหะตังญานัง

ปัจจุปปันนังเส พุทธัสสะ ภะคะวะโต อัมปะฏิหะตังญานัง

อิเมหิ ตีหิ ชัมเมหิ สะมันนาคะตัสสะ พุทธัสสะ ภะคะวะโต

๓. สัพพัง กายะกัมมัง ญาณะปุพพังคะมัง ญาณานุปะริวัตตัง

สัพพัง วจีกัมมัง ญาณะปุพพังคะมัง ญาณานุปะริวัตตัง

สัพพัง มะโนกัมมัง ญาณะปุพพังคะมัง ญาณานุปะริวัตตัง

อิเมหิ ฉะหิ ชัมเมหิ สะมันนาคะตัสสะ พุทธัสสะ ภะคะวะโต

๔. นัตถิ มั่นทัสสะ หานิ นัตถิ ชัมมะเตสะนายะ หานิ

นัตถิ วิริยัสสะ หานิ นัตถิ วิปีตสะนายะ หานิ

นัตถิ สมาริสสะ หานิ นัตถิ วิมุตติยา หานิ

อิเมหิ ทวาทะสะหิ ชัมเมหิ สะมันนาคะตัสสะ พุทธัสสะ ภะคะวะโต

๕. นัตถิ ทะวา นัตถิ ระวา นัตถิ อัมพุญัง นัตถิ เวคา ยิตตตัง

นัตถิ อัมพะยะวะญะมะโน นัตถิ อัมปะฏิสังขานุเปกขา

อิเมหิ อัมภูระสะหิ ชัมเมหิ สะมันนาคะตัสสะ พุทธัสสะ ภะคะวะโต

นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง

๖. นัตถิ ตะถาคะตัสสะ กายะทุจจะริตตัง

นัตถิ ตะถาคะตัสสะ วจีทุจจะริตตัง

นัตถิ ตะถาคะตัสสะ มะโนทุจจะริตตัง

นัตถิ อะตีตังเส พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปะฏิหะตะญานัง

นัตถิ อนาคะตังเส พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปะฏิหะตะญานัง

นัตถิ ปัจจุปปันนัง เส พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปะฏิหะตะญานัง

นัตถิ สัพพัง กายะกัมมัง ญาณะปุพพังคะมัง ญาณัง นานุปะริวัตตัง

นัตถิ สัพพัง วจีกัมมัง ญาณะปุพพังคะมัง ญาณัง นานุปะริวัตตัง

นัตถิ สัพพัง มะโนกัมมัง ญาณุปุพพังคะมัง ญาณัง นานุปะริวัตตัง
อิมัง ธาระณัง อะมิตัง อะสะมัง สัพพะสัตตาทันัง ตะณังเลณัง สัจจะสาระ ภายะภิตานัง
อัครัง มหาเตชัง อิมัง อานันทะ ธารณะปริตตัง ธาระหิ วาเจหิ ประริปุจจาหิ
ตัสสะ กายะ วิสัจจะ นะ กะเมยยะ อุทะกะเนนะ ลักเคยยะ อัครีนะ ทะเหยยะ นานาภายะวิโก
นะ เอกาหาระโก นะ ทะวิหาระโก นะ ตีหาระโก นะ จะตุหาระโก นะ อุมมัตตะกััง นะ
มุพะหะกััง มนุสเสหิ อะมนุสเสหิ นะ หิงสะกา

๑. ตัง ธารณะปริตตัง ยะธา กะตะมัง ชาโล มหาชาโล ชาลิตเต มหาชาลิตเต
ปุคเค มหาปุคเค สัมปิตเต มหาสัมปิตเต ภูตัง คัมหิ ตะมังคะลััง

๒. อิมังโข ปะนันทะ ธารณะปริตตัง สัตตะ สัตตะติ สัมมาสัมพุทโธภูมิจิ
ภาสิตัง วัตเต อะวัตเต กัันชะเว อะกัันชะเว โนเม อะโนเม เสเว อะเสเว กายะ อะกายะ
ธาระณะ อะธาระณะ อิลลิจิ มลลิจิ ติลลิจิ มลลิจิ โยรุกเข มหาโยรุกเข ภูตัง คัมหิ ตะมังคะลััง

๓. อิมังโข ปะนันทะ ธารณะปริตตัง นะวะนะ วุติยา สัมมาสัมพุทโธภูมิจิ
ภาสิตัง ทิฏฐิลลา ทัณทิลลา มันติลลา โรคิลลา ชะระลา พุพพิลา เอเตนะ สัจจะ วักขะนะ โสตถิ
เม โหตุ สัพพะทาฯ

ความศักดิ์สิทธิ์โดยย่อฯ แห่ง พระคาถา “ ธารณปริตร ”

อันชีวิตแห่งสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย อันใครๆ มีอาจทำอันตรายได้ฉันใด
ขอชีวิตความเป็นอยู่แห่งข้าพเจ้าจงเป็นเหมือนเช่นนั้น อันว่าธารณปริตรนี้ ไม่มีเครื่องเทียบ ไม่มี
มีเครื่องเสมอเหมือน อันว่ากายของผู้ที่อบทสวดมนต์ธารณปริตรนี้ ไม่เพียงตายด้วยพิษงู พิษ
นาค ไม่เพียงตายด้วยน้ำ อันว่าไฟไม่เพียงไหม้ เป็นผู้พ้นภัยพิบัติต่างๆ ใครคิดทำร้ายวันเดี๋ยวก็นำ
สำเร็จไม่เพียงเป็นโรคหลงลืม ไม่เพียงเป็นบ้าใบ้ อันว่ามนุษย์ทั้งหลายและอมนุษย์ทั้งหลายไม่
สามารถเบียดเบียนได้ อันว่าธารณปริตรนี้มีความศักดิ์สิทธิ์คือ ชาโลมีอานุภาพเหมือนพระ
อาทิตย์ประจักษ์กัน7ดวง ที่ขึ้นมาในวัน โลกาวินาส มหาเซโล มีอานุภาพเหมือนมุ้งเหล็ก ที่
สามารถป้องกันภัยต่างๆได้ ชาลิตเต มีอานุภาพประหารศัตรูทั้งหลาย มหาชาลิตเต มีอานุภาพ
ให้พ้นจากกัปทั้ง3 คือ โรคนันทรกัป สัตถันทรกัป และพุทโธกัป มีอานุภาพให้พ้นจาก
โรคต่างๆ ในเวลาปฏิสนธิ ไม่หูหนวก ไม่เป็นใบ้ ไม่เป็นคนพิการ อีกทั้งไม่เพียงตกเหวตกเขาตกที่
สูงตาย สามารถได้สมบัติที่ยังไม่ได้ ทรัพย์สมบัติที่ได้มาแล้วก็เจริญขึ้น สามารถส่องความมืด
ให้สว่างได้ ต้นไม้ที่ตายแล้วสามารถฟื้นคืนมาได้ สามารถรู้ความคิดร้ายของผู้อื่นได้ อารุช
ต่างๆ เช่นมิด หอก ปืน ไฟ ไม่สามารถทำอันตรายได้ มันทิลลา สามารถทำมนต์คาถาให้มีความ
ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมา โรคร้ายแรงต่างๆ ไม่อาจทำอันตรายได้ พุพพิลา สามารถหลุดพ้นจากเครื่อง
ผูกมัด ด้วยอำนาจแห่งสัจจะวาจา นี้ ขอความสวัสดิมีชัย จงมีแต่ข้าพเจ้า...ในกาลทุกเมื่อเทอญ ฯ
***สวดภาวนาทุกวัน จะป้องกันภัยอันตรายต่างๆ สารพัด อีกทั้งเป็นเมตตามหานิยมชั้นยอด ***